

odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 9. 8. 2019, č. j. MHMP 1591947/2019 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byly dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), zamítnuty námitky žalobce jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů ke dni 15. 5. 2019 byl potvrzen.

2. V žalobě žalobce uvedl, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody a ignoroval předložené důkazní prostředky. Žalovaný sice v napadeném rozhodnutí přdestírá podklady, na základě nichž dospěl prvostupňový orgán k verdiktu rozhodnutí, nicméně se nezabývá postupem, který byl zjevně v neprospěch žalobce. Při potvrzení záznamu bodů bylo vycházeno z oznámení o uložení jednotlivých pokut nebo pravomocných rozhodnutí jiných správních orgánů, leč nedošlo ke snaze porovnat konkrétní rozhodnutí (pokutový blok) s příslušným oznámením a není tedy možné vyloučit nesoulad v údajích. Žalobce nesouhlasil s tezí žalovaného, že žalovaný nemohl posuzovat způsobilost podkladů pro záznam bodů a vycházel výhradně z oznámení od příslušných oddělení policie, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Takové oznámení nemůže být dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s dotčeným rozhodnutím (pokutovým blokem).
3. Žalobce následně uvedl důvody, které mají zakládat nezpůsobilost podkladů (pokutových bloků) pro záznam bodů. Soud však konstatuje, že se jedná o námitky paušální, typizované, uplatňované šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti (např. sp. zn. 5 A 4/2019, či 5 A 18/2019), pročež je níže uvádí ve stručné formě (viz také posouzení důvodnosti žaloby níže). Žalobce též k žalobě přiložil několik pokutových bloků, které mají dokumentovat, jak vypadá vadně/nedostatečně vyplněný pokutový blok; tyto se ovšem žalobce netýkají.
4. Dle žalobce by z rozhodnutí (pokutových bloků) měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době jeho spáchání, a mělo by být jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39). Argument žalovaného, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí, je dle žalobce nesprávný. Není totiž možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce.
5. Žalobce obecně popsal, kdy není podklad způsobilý pro záznam, a to v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti a v případě porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Akcentoval identifikaci místa a času přestupku, aby bylo možno vyloučit, že se přestupek stal mimo pozemní komunikaci. Údaje by přitom měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně, tj. přezkoumatelně.
6. V případě rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 17. 4. 2019, č. j. MHMP 700588/2019/Měr, ve věci přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona o silničním provozu, žalobce spatřoval následující nedostatky rozhodnutí: (i) nedostatky v uváděných povinnostech, kdy minimálně porušení § 22 zákona o silničním provozu lze jen těžko dovozovat, neboť k ohrožení majetku či zdraví může dojít i za dodržené ohleduplnosti řidiče; (ii) neprokázání naplnění materiálního aspektu přestupku, neboť přestupkem je jen takové jednání, které ohrožuje alespoň v míře nepatrné zájem společnosti, kdy toto ohrožení není jakkoli podloženo; (iii) není patrné, jakým způsobem mělo dojít ke spáchání přestupku, a i z popisu jednání žalobce není zjevné dostatečné zjištění věci, když žalobce již

Shodu s prvopisem potvrzuje:

na místě uváděl skutečnosti, které by mohly zpochybnit jeho odpovědnost za přestupek; (iv) nebylo nařízeno ústní jednání a mohlo tedy dojít k nedostatečnému zjištění věci; (v) nejsou jednoznačně zjištěné pohnutky žalobce vedoucí k přestupkovému jednání; (vi) celé rozhodnutí se jeví jako nepřezkoumatelné, neboť nelze přesně určit místo spáchání přestupku, ani jeho podstatu.

7. Dále žalobce označil pokutové bloky datem jejich vydání (4. 9. 2015, 26. 4. 2016, 20. 7. 2017, 21. 3. 2018 a 5. 6. 2018), a uvedl k nim námitky, které jsou vždy stejné, obecné a nemají žádnou vazbu na obsah konkrétního pokutového bloku. Žalobce uvádí, že: nebyla dostatečně ověřena totožnost přestupce – údaje jsou nečitelné, nepřesné, nekompletní; není uvedena doba, čas a místo spáchání přestupku – údaje jsou nečitelné a nekompletní, není uveden celý název obce a ulice; z popisu přestupkového jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsaného jednání, ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, právní kvalifikace je zkratkovitá; není přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti; není zcela zřetelná výše uložené sankce, tedy zda výše uložené sankce číslem a slovy spolu korespondují, popř. údaj o sankci chybí, nebo není úplný; není přezkoumatelné, zda je uveden podpis oprávněné osoby a místo vydání pokutového bloku; data vyhotovení a převzetí rozhodnutí účastníkem jsou nepřezkoumatelná; není zřetelný podpis přestupce.
8. Závěrem žalobce uvedl, že byl v době od roku 2015 držitelem lékařského potvrzení o nemožnosti připoutat se bezpečnostním pásem.

Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Co se týče námitky nerespektování odvolacích důvodů, žalovaný uvedl, že veškeré (odvolací) námitky žalobce byly vypořádány v prvostupňovém, potažmo napadeném rozhodnutí, na něž žalovaný odkázal.
10. Obstarané podklady žalovaný označil za dostačující s tím, že žalobci se nepodařilo tyto podklady věrohodně zpochybnit. Žalovanému je z úřední činnosti známo, že podané odvolání obsahuje typizované námitky (šablonu užívanou zástupcem žalobce, který zastupuje velké množství „vybodovaných“ řidičů), kdy jsou zpochybňovány formální náležitosti jednotlivých pokutových bloků, či rozhodnutí. Žalovaný k tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 7. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, dle něž při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Nezpůsobilost pokutového bloku coby podkladu je vyhrazena pro nejzávažnější vady, např. naprostá nesrozumitelnost, či dokonce nicotnost.
11. Žalovaný přitom v napadeném rozhodnutí konstatoval, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů lze zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda byl záznam proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení dle přílohy zákona o silničním provozu. Správní orgány tedy zásadně nepřezkoumávají správnost a zákonnost podkladových aktů, neboť je na ně nutné nahlížet jako na správné a zákonné do okamžiku, než jsou patřičným postupem zrušeny. Správní spis pak neobsahuje ke každému oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, nebo příkazem na místě zároveň i kopii této pokuty, jelikož v souladu s ustálenou judikaturou nevznikl důvod pro jejich vyžádání.

Posouzení žaloby soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje:

12. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Co se týče rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 17. 4. 2019, č. j. MHMP 700588/2019/Měr, soud zdůrazňuje, že v řízení (ať již správním, či soudním), v němž jsou řešeny námitky žalobce proti záznamu bodů v registru řidičů, není možné přezkoumávat věcnou správnost a zákonnost (vč. skutkového stavu a právní kvalifikace přestupku) podkladových rozhodnutí o spáchaných přestupcích – lze přezkoumávat výhradně způsobilost podkladu pro záznam bodů (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, a ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22. 8. 2012, č. j. 11 A 107/2011-31).
14. Ve světle právě uvedeného soud konstatuje, že následující žalobcem uváděné nedostatky předmětného rozhodnutí zpochybňují jeho věcnou správnost a zákonnost, a jsou tedy nepřípustné: (i) nedostatky v uváděných povinnostech, kdy minimálně porušení § 22 zákona o silničním provozu lze jen těžko dovozovat, neboť k ohrožení majetku či zdraví může dojít i za dodržené ohleduplnosti řidiče; (ii) neprokázání naplnění materiálního aspektu přestupku, neboť přestupkem je jen takové jednání, které ohrožuje alespoň v míře nepatrné zájem společnosti, kdy toto ohrožení není jakkoli podloženo; (iv) nebylo nařízeno ústní jednání a mohlo tedy dojít k nedostatečnému zjištění věci; (v) nejsou jednoznačně zjištěné pohnutky žalobce vedoucí k přestupkovému jednání.
15. Zbývající námitky: (iii) není patrné, jakým způsobem mělo dojít ke spáchání přestupku, a i z popisu jednání žalobce není zjevné dostatečné zjištění věci, když žalobce již na místě uváděl skutečnosti, které by mohly zpochybnit jeho odpovědnost za přestupek; (vi) celé rozhodnutí se jeví jako nepřezkoumatelné, neboť nelze přesně určit místo spáchání přestupku, ani jeho podstatu – lze považovat za, byť velmi vágní a obecné, zpochybnění způsobilosti podkladu pro záznam bodů, kterému ovšem soud nemůže přisvědčit. Předmětné rozhodnutí na str. 1-2 obsahuje řádné vymezení skutku jeho zákonným ustanovením (porušení § 11 odst. 1 a § 22 odst. 2 zákona o silničním provozu) a popisem (řízení v protisměrné části vozovky a nedání přednosti v jízdě z pravé strany, včetně podrobného popisu žalobcem způsobené nehody) a též jednoznačné určení místa jeho spáchání (Praha 4, ulice U Plynárny, parkoviště OC Kaufland). Soud tudíž neshledal, že by předmětné rozhodnutí bylo vnitřně nesrozumitelné nebo rozporné (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2010, č. j. 1 As 16/2010-105), pročez bylo způsobilým podkladem pro záznam bodů.
16. K žalobcem předloženým pokutovým blokům týkajícím se jiných přestupců soud uvádí, že je považuje za irelevantní, neboť z nich nelze žádným způsobem dovodit souvislost s projednávaným případem, respektive s podklady použitými pro záznam bodů v registru řidičů v projednávaném případě.
17. Pokud jde o žalobní námitku zpochybňující způsobilost podkladů (pokutových bloků) pro záznam bodů, soud poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44, ve kterém se Nejvyšší správní soud zabýval obdobným případem, v němž mj. žalobce zastupoval stejný právní zástupce a ve kterém byly vzneseny zcela totožné žalobní body jako v projednávaném případě. Nejvyšší správní soud přitom konstatoval následující: „Stěžovatel [...] rovněž konstatoval, že žalobcovy námitky jsou

Shodu s prvopisem potvrzuje:

typizované a žalobcův zástupce JUDr. Bechyně je uplatňuje neustále dokola bez ohledu na konkrétní případ. Nejvyšší správní soud v tomto směru stěžovateli přisvědčuje a konstatuje, že na základě tohoto důvodu stěžovatelovo zamítavé rozhodnutí o odvolání žalobce ob stojí. **Jak uvedl Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 4. ledna 2012 č. j. 3 As 19/2011-74, ne každé zpochybnění údajů v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení zakládá povinnost správního orgánu vyžádat si další listiny, které by tyto údaje prokazovaly. Je třeba rozlišovat případy, kdy je námitka řidiče vyjádřena jen obecně, od případů, kdy řidič uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují.** Správní orgán totiž musí posuzovat jak kvalitu tvrzení řidiče, tak kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (shodně též rozsudek ze dne 8. listopadu 2017 č. j. 10 As 3/2017 - 34). Jak přitom nyní rozhodující senát uvedl již v usnesení č. j. 6 As 174/2019 - 25, kterým se v této věci obracel na rozšířený senát, námitky paušální, typizované, uplatňované šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti, lze hodnotit jako nevěrohodné a pro přijetí tohoto závěru ani není třeba, aby správní orgány musely vyžádat originály pokutových bloků. Rozšířený senát v usnesení č. j. 6 As 174/2019 - 35 konstatoval, že dosavadní judikatura tomuto výkladu nebrání. Nejvyšší správní soud proto na tomto právním názoru nadále setrává a souhlasí se stěžovatelem, že žalobce v odvolání proti rozhodnutí magistrátu uplatnil paušální námitky, které stěžovatel mohl vypořádat, aniž by si k tomu musel vyžádat pokutové bloky. Žalobce zpochybnil prakticky všechny náležitosti pokutových bloků (vymezení osoby přestupce, popis skutku, právní kvalifikaci, výši uložené sankce, místo vydání rozhodnutí, údaje o oprávněné osobě, datum vyhotovení a převzetí žalobcem, podpis žalobce), a to ve vztahu k oběma pokutovým blokům zcela shodně. Za této situace lze bez dalšího vyhodnotit žalobcovy námitky jako paušální, typizované, a tudíž a priori nevěrohodné. Trvat za této situace na tom, aby správní orgány všechny bloky vyžádaly a zkontrolovaly, by z námitkového řízení učinilo řízení oficiální, jakým zjevně není.“ (zvýraznění provedl zdejší soud).

18. V projednávaném případě soud neshledal žádný důvod se jakkoliv odchýlit od závěru Nejvyššího správního soudu uvedeného v rozsudku ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44. Rovněž v projednávaném případě žalobce v podané žalobě uplatnil zcela obecné, typizované a neurčité námitky (jednalo se o stejné žalobní body, které byly uplatněny mj. v žalobě, o níž bylo rozhodnuto rozsudkem zdejšího soudu ze dne 23. 8. 2019 č. j. 9 A 74/2019-50, který byl zrušen právě rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44). Žalobce jednotlivé pokutové bloky napadal pouze formálně, když všechny výtky vůči všem pokutovým blokům jsou zcela totožné. Jinými slovy ani u jednoho ze sporných pokutových bloků žalobce nereagoval na jeho konkrétní podobu a případná pochybení správního orgánu nikterak neindividualizoval. Konkrétně například žalobce u jednotlivých pokutových bloků zcela obecně rozporuje zjištění osoby přestupce, avšak ani v jednom z případů neuvádí, jaký údaj na pokutovém bloku je nečitelný nebo jaké údaje nejsou přesně vypsány, případně jaká z možných variant vlastně nastala, zda chybí rodné číslo přestupce, nebo datum narození, popř. obojí. Totéž platí v případě uvedení doby a místa spáchání přestupku, kdy z žaloby není zřejmé, proč určení doby spáchání přestupku nebo označení místa považuje žalobce za natolik neurčité, že by nebylo možné dobu nebo místo přestupku jednoznačně identifikovat. Z takto formulovaných námitek tak soudu není ani zřejmé, co konkrétně žalobce jednotlivým pokutovým blokům vytýká. S ohledem na shora uvedené má zdejší soud ve shodě s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44, za to, že takto formulované námitky nejsou způsobilé vyvolat jakékoli pochyby o podobě a formálních náležitostech sporných pokutových bloků.

Shodu s prvopisem potvrzuje:

19. Soud akcentuje, že oproti obecným výtkám žalobce vůči pokutovým blokům jsou součástí správního spisu předloženého žalovaným příslušná oznámení policie o přestupcích (ve dvou případech jsou k dispozici i dotčené pokutové bloky), z nichž vyplývají jednoznačné skutkové i právní závěry o tom, že ve všech výše zmíněných případech žalobce spáchal dotčené přestupky a v souladu s tím (a dalšími rozhodnutími) mu do evidenční karty bylo připsáno celkem 12 bodů. Žalobce pak obsah uvedených oznámení nikterak nezpochybnil.
20. Soud dále konstatuje, že obecné a neurčité námitky uplatnil žalobce rovněž v námitkách proti záznamu bodů, když uvedl, že si není některých přestupků vědom a že o žádném z uložených bodů nebyl nikdy informován. V odvolání pak uvedl, že nesouhlasí s rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 17. 4. 2019, č. j. MHMP 700588/2019/Měr, přičemž ve vztahu k němu podal návrhy na prominutí zmeškání úkonu a na obnovu řízení (žalovaný zamítl návrh na přerušování řízení a podotkl, že oba návrhy žalobce byly zamítnuty). Ani podané odvolání tak nebylo způsobilé vzbudit jakýchkoliv pochyb o podobě a formálních náležitostech sporných pokutových bloků. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žalovaný (a ani prvostupňový orgán) nepochybil, když si předmětné pokutové bloky nevyžádal, neboť obecně formulované námitky žalobce nemohly založit důvodné pochybnosti o správnosti oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení.
21. Závěrem, ke sdělení žalobce, že byl v době od roku 2015 držitelem lékařského potvrzení o nemožnosti připoutat se bezpečnostním pásem, což žalobce nijak blíže nerozvedl a ani nespojil s žádným ze svých přestupků, soud jednak konstatuje, že není zřejmé, zda se vůbec jedná o žalobní bod, popř. kterého přestupku se týká, jednak znovu podotýká, že v předmětném řízení není možné přezkoumávat věcnou správnost a zákonnost podkladových rozhodnutí o spáchaných přestupcích (viz výše). Lze dodat, že žalobce tímto potvrzením v rámci správního řízení neargumentoval a nepředložil ho.

Závěr

22. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Za splnění podmínek zakotvených v § 51 odst. 1 s. ř. s. tak učinil bez nařízení jednání (žalobce ani žalovaný nesdělili soudu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci).
23. Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

Shodu s prvopisem potvrzuje:

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. října 2021

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: